

ВЕРНІСАЖ

Морські та океанські хвилі, які ніжно пестить теплий вітер, грецька архітектура, красиві усміщені обличчя індійців. Гра світла і яскравих насичених фарб просто вражає. У виставковій залі обласної організації Національної спілки художників України відкрилася персональна виставка відомого чернігівського художника Володимира ПОДЛЕВСЬКОГО. «Південний вітер» — так називається експозиція, що є певним підсумком творчості 55-річного митця за останні п'ять років.

Картини Володимира Подлевського завжди цікаві шанувальникам мистецтва. Спогля-

Південний вітер листопада

даючи роботи художника, немовби подорожуєш світом і насолоджуєшся його красою. Самого митця колеги жартома називають туристом, бо Володимир Подлевський багато подорожує. Художник писав полотна у мальовничих куточках України, Греції, Венеції, а не так давно на творчість укроне надихнула Індія. Там митець був сім разів, і щоразу вона його змінювала. Заряджала енергією, вчила дивитися на світ і любов'ю.

— Я став спокійнішим. У моїй душі нема ненависті та злоби. Навіть не даю можливості зародитися найменшому негативові в моїм серці. Я пробачив людям усі образи й відчув неймовірну радість, — каже художник.

Під час розмови з Володимиром Подлевським дізналися, що він за гороскопом — Терези. А люди повтрянної стійкості завжди прагнуть до гармонії, волі та

постійного руху. І справді, пан Володимир сам зізнається, що просто не може довгий час висидіти на одному місці. Тож після двох місяців Індії його надихало наше рідне Закарпаття.

— Коли подорожуєш, завжди з'являються нові відкриття, творчі ідеї, теми. Після Індії я побував на пленері в Закарпатті. Брав участь у міжнародному симпозіумі. Це була чудова поїздка. В останній момент у Шаяна побачив у ставочку відзеркалену вербу. На воді, мов маленькі кораблики, плавали їх листочки. Так з'явилися дві картини «Шаянське листячко». Після чого виникла ідея зробити цілу виставку із Закарпаття. Роботи нині у Києві. Я щасливий, що народився і живу в Україні. А всі ці подорожі потрібні для того, аби постійно змінюватися. А потім знову повертатися в Україну і ділитися своєю радістю з іншими. Стараюся, щоб мої картини несли собою людям добро, — розповідає художник.

Серед представлених на виставці полотен можна побачити чимало автопортретів. Деякі з них нашолюбують на роздуми, інші — викликають усмішку. Пан Володимир відпочивав на морі, їсть консерву, грає на музичних інструментах, про щось міркує. А на одній із картин — подвійний автопортрет, де маленький Володя грає на баяні, а великий — на трубі.

— Цей подвійний автопортрет більше веселий. Хоча так чи інакше, коли малюєш маленького хлопчика, певною мірою зображуєш самого себе в дитинстві.

Валентина НАУМЕНКО
Фото Віктора КОШМАЛА

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Вклонилися доземно українському солдатові

У читальній залі Чернігівської ОУНБ ім. В. Г. Короленка відбулася презентація книги «Вклоняємось доземно українському солдату». Це вже друге видання, над яким працювала творча група ЦДО МО України «Народна армія». Більше 50-ти примірників цієї книги отримали в подарунок бібліотеки області для своїх читачів.

Фото Віктора КОШМАЛА

«Я гордий тим, що українцям зроду, що українському молоцю і співаю. Освідчуюсь тобі в любові, мій народі, і лиш тобі на вірність присягаю...» — ці слова Володимира Майструка є головним життєвим гаслом головних персонажів книги. Це книга замальовок і нарисів про важку солдатську роботу, розповіді про людей, для котрих майбутнє України справді — понад усе.

«Це — жива історія, яку вивчати-муть багато поколінь українців... Історії героїчності, і кожної — печатка печалі на серці...» — наголосила модератор заходу.

У книзі розміщено фоторепортажі з передових позицій Донбасу. А ще — зворушливі листи від матерів, коханців, дітей. Наймолодша учасниця заходу Анна Сусленко, учениця другого класу початкової школи № 25 м. Чернігова, прочитала вірш «Листи на війну», який написала її мама Лана Світко. Надії на мир не залишають нас — основний мотив поезії авторки. Також своїми враженнями від прочитаної книги поділилася молода поетеса Надія Мишко-Куліш.

«Усі військові викладаються на сто відсотків, аби перемогти в цій війні. Це документальна збірка про АТО, оповідає показати людям глибини подвигу», — сказав начальник регіонального медіа-центру Міністерства оборони України полковник Вадим Мисник. Він

запевнив, що скоро вийде книга про синів Чернігівщини, котрі захищають землю на Сході країни.

Про фронтові будні, холодні окопи, майже щоденні потужні обстріли, втрату товаришів розповів начальник прес-служби оперативного командування «Північ» підполковник Віталій Кирилов.

«Нашими військовослужбовцями пишастись вся країна, а ще Герої, які віддали життя, гідні високим нагород і пам'яті», — підкреслила журналістка обласного телебачення Тетяна Миргородська. Пані Тетяна — одна з небайдужих журналісток, яка

з перших днів, коли країна опинилася в біді, не всиділа вдома, а вирушила в дорогу... Адже лікарі душі потрібні хлопцям.

Україна стає єдиною у своєму горі — в ненависті до ворогів, у любові до свободи та рідної землі. «Я єсть народ, якого Правди сила ніким звоіювана ще не була» — слова П. Тичини невідвладні роками і знову лягають на сторінки історії України... Пам'ять ніколи не вмирає. З пітьми вирине історична правда про нашу Україну, про народ. Бо після зими завжди приходить весна. І разом із воскресінням України відбудеться низка зрушень у свідомості й поглядах людей. Віримо, що переможемо. Отож — уклонімося воїнам.

Уклоні вам, воїни АТО.
В журбі схилявся України,
Ніде, ніколи і нікого
Нас не поставити на коліна.

Любомир МИХАЙЛІВ

Валентина КУЦЕНКО,
головний бібліотекар
ЧОУНБ ім. В. Г. Короленка

ОЗНАКА НАЦІЇ

Наша мова — українська!

Щорічно 9 листопада відзначається День української писемності та мови. Свято невідпадково відбувається в день народження Нестора Літописця — історика давніх часів, служителя мови й писемності.

Що означає мова для людини? Це не лише спосіб передати інформацію, мова — це ознака нації, без мови народ втрапить свою державність. Відмирає мова — відмирає культурний пласт народу, який був сформований цією мовою. І невідомо, чи житиме далі народ, що втратив своє обличчя, відображене в національній мові...

Саме про такі одвічні національні цінності говорилось на заході «Мова моя — українська», який організувала Прилуцька районна бібліотека. Гостюю мовного заходу стала прилуцька поетеса Світлана Коробова. Жінка має у своєму доробку не один вірш про Україну, рідну мову, Батьківщину.

У вітальні бібліотеки поетичні слова Світлани Коробової лунали для учнів Прилуцької гімназії № 1 ім. Георгія Вороного, котрі є учасниками клубу «Диво-світ». Діти охоче спілкувалися з поетесою, цікавилися таємницями творчості, тим, як народжується поезія...

Підсумком заходу став соціальний ролик, що закликав берегти національну мову, не соромитися нею розмовляти, адже українська — одна з найкрасивіших мов у світі!

Надія СТЕЦЕНКО

ДЕЩО ІЗ ЩОДЕННИКА

Надворі кілька днів мжчить сумний і холодний дощик-ко, осіння вологість проймає не тільки тіло, а й душу. Не допомагають ні міцний чай, ні кава. Такий стан, здається, звється депресією... Навіть не читається і, звісна річ, нічого не пишеться (хоч бийся головою до клавіатури комп'ютера). Думки перериваються, в них відсутня бодай якась логіка...

Отакі пори чомусь згадалися чоботи імператора Петра I. Так, так, саме чоботи, які я побачив майже два десятиліття тому в Оружейній палаті Московського Кремля. Там, серед легендарної шапки Мономаха та срібної чаші чернігівського князя Володимира Давидовича і розкішних царських тронів та цілого гаража позолочених карет можновладців, які коштували набагато дорожче, ніж сучасні найпривабливіші автомобілі, мене зацікавив скромний експонат: чоботи-ботфорти, пошиті, як розповіла екскурсоводка, самим імператором. Чоботи дуже маленькі, десь 44-го розміру.

Відтоді мене мучить несутимість розміру взуття і зросту: бо ж він сягав аж... два метрів і чотирьох сантиметрів. Ну то що з того? Скільки в Росії (і в минулому, і нині) таких невідповідностей: і в політиці, і в людській гідності... А тут якісь, бодай і царські, чоботи...

ДЕПРЕСИВНІ ТЕМИ

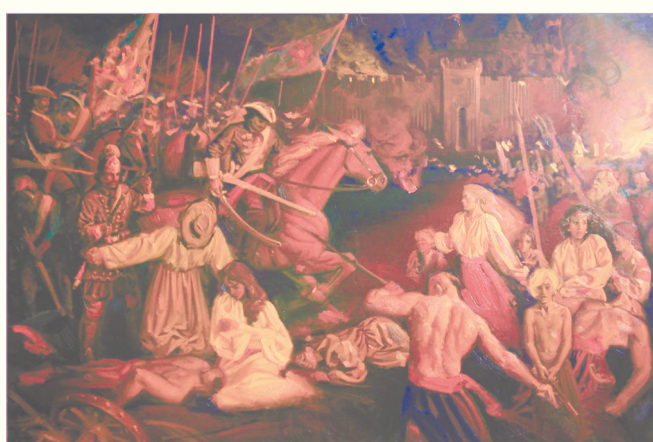
Давно мене душить ідея хоч би порахувати мої робочі кабінети... Та все зводиться до моєї робітні в обласній газеті, де я просидів наодинці майже двадцять років і написав усі свої краєзнавчі книжки. А як підписувати свої книжки більшість наших письменників — не на першій сторінці, а на форзаці. Але кому це цікаво?

Не варті й ламаного шельга для найневибагливішого читача і моє ненаписане оповідання про старого вчителя-марзаматика, який розвивав у міському парку на гілках дерев горіліччя пляшечки-шкालики, випиті ним самим, і милувався ними... Чи давно забута розповідь мого знайомця: майже сорок років тому він засклав балкон цюйно одержаної квартири, що тоді категорично заборонялося, і його оштрафували. А щоб компенсувати штраф, півроку їздив у тролейбус заїцем...

Згадалися і «товсті» журнали радянських часів, що їх колись передплачував. «Вітчизна» і «Дніпро»... «Новий мир» і «Наш сучасник»... Вони лежать на горіщі дачі. Жаль їх позбавитися, адже в них — першодруки і повістей Євгена Гуцала, і романів Василя Земляка... Цікаві часописи бодай уже тим, що вони чітко дотримувалися комуністичної ідеології. Нині нам смішно уявляти таку ситуацію... Одне було... Скажімо, лютневий числа присвячувався дою радянської армії і військово-морського флоту й відкривався недолугими віршами ветеранів «великої вітчизняної війни», а в наступних, березневих числах — такі ж графоманські вірші їхніх дружин: до міжнародного жіночого дня. У травневих номерах зазвичай друкувалися «життєствердуюча література письменників-комуністів країн соціалістичної співдружності», бо ж відзначали день міжнародної солідарності трудящих... Справжнім збіговиськом адептів «збільшовичених» ідей (як літературних діячів, так і молодечого порослі) служили листопадові журнали, приурочені до дня великої жовтневої соціалістичної революції. А ще ж різні з'їзди — і партії, і комсомолу...

Депресія... Якесь каламутне слово... Ні, браше назву те відчуття меланхолією... Але в цьому слові ще більше нудьги і смутку, душевних терзань і всліпкої маячнї. Як її не називай...

Володимир САПОН

13 листопада 2015 р., в День пам'яті Батурина, завітай до міста, яке покляло себе на вітар боротьби за Україну, схили голову в молитві за небесні тисячі, які прийняли Господь 307 років тому.

Меморіальний захід з нагоди 307-х роковин Батуринської трагедії відбудеться на території Цитаделі Батуринської фортеці об 11.00.

Запрошуємо всіх свідомих українців, справжніх патріотів прибути до Батурина на вшанування пам'яті загиблої столиці та її захисників.

Листок із календаря

Сьогодні сонце зійшло о 7 год. 06 хв.; заїде о 16 год. 17 хв. День триватиме 9 год. 11 хв. Новий Місяць 11 листопада. День триватиме 9 год. 11 хв. Місяць у Скорпіоні, Стрільці. 13 листопада сонце зійде о 7 год. 08 хв.; заїде о 16 год. 16 хв. День триватиме 9 год. 08 хв. Місяць у Стрільці. 14 листопада сонце зійде о 7 год. 10 хв.; заїде о 16 год. 14 хв. День триватиме 9 год. 04 хв. Місяць у Стрільці. 15 листопада сонце зійде о 7 год. 11 хв.; заїде о 16 год. 13 хв. День триватиме 9 год. 02 хв. Місяць у Стрільці, Козерозі. 16 листопада сонце зійде о 7 год. 13 хв.; заїде о 16 год. 12 хв. День триватиме 8 год. 59 хв. Місяць у Козерозі. 17 листопада сонце зійде о 7 год. 15 хв.; заїде о 16 год. 10 хв. День триватиме 8 год. 55 хв. Місяць у Козерозі, Водолії. 18 листопада сонце зійде о 7 год. 16 хв.; заїде о 16 год. 09 хв. День триватиме 8 год. 53 хв. Місяць у Водолії.

ЗА РЕЛІГІЙНИМ КАЛЕНДАРЕМ СЬОГОДНІ —

Апостолів від 70-ти Тертія, Марка, Ісуса й Артемія. Озерянинської ікони Божої Матері. 13 листопада — Преподобних Спиридона і Никодима, прокуруників Печерських, у Ближніх печерах, у Києві. 14 листопада — Безсрібників і чудотворців Косми і Даміана Асійських і матері їхньої, преподобної Феодотії. 15 листопада — Преподобного Маркіана Кіримей. 16 листопада — Оновлення храму великомученика Георгія в Лоді. Собор усіх святих безсрібників. 17 листопада — Преподобного Іоанкія Великого. Преподобного Меркурія Печерського, в Дальніх печерах, у Києві. 18 листопада — Святителя Іони, архієпископа Новгородського. Святителя Григорія, архієпископа Олександрійського.

ІЗ ДНЕМ ІМЕННИКА!

12 листопада — Зіновій, Артем, Марко, Олена, Стефан. 13 листопада — Маєра, Іван, Герман. 14 листопада — Іван, Кузьма, Юлія, Яків, Сергій, Хома. 15 листопада — Маркіан, Домна, Василь. 16 листопада — Йосип, Юрій, Світлана, Анна, Богдан, Фотинія. 17 листопада — Файна, Арсеній, Олександр. 18 листопада — Наталія, Анна, Григорій.

Погода на тиждень

Температура С°	вдень	ночі
Четвер, 12 листопада	+9	+8
П'ятниця, 13 листопада	+7	+4
Субота, 14 листопада	+7	+3
Неділя, 15 листопада	+5	+6
Понеділок, 16 листопада	+6	+3
Вівторок, 17 листопада	+8	+6
Середа, 18 листопада	+10	+1

Спієзасновники:
Чернігівська обласна рада,
облдержадміністрація,
первинна організація журналістів редакції

Т. в. о. головного редактора
Людмила ПАРХОМЕНКО

заступник головного редактора — 975-558;
відповідальний секретар — 975-337;
відділ економіки — 975-551;
соціальний відділ — 975-191;
гуманітарний відділ — 975-112;
відділ реклами — 975-354.

Віддруковано в ПАТ «ПВК «Десна»
14000, м. Чернігів, проспект Перемоги, 62.
Електронна пошта:
gazetadp@ukr.net
Реєстраційне свідоцтво ЧГ № 230 від 20.11.2000 р.

Газета виходить по четвергах.
Тираж — 5 101
Розповсюджується по передплаті.
Передплатні індекси:
для населення — 61651;
для підприємств, організацій — 94530.

Редакція не завжди поділяє
погляди авторів публікацій.
Відповідальність за достовірність інформації
та реклами несуть автори та рекламодавці.
Знаком @ та рубрикою позначені
матеріали рекламного змісту.
Листування з читачами —
тільки на сторінках газети.